

ΤΟΥ **Γιώργου Λαουτάρη**

Η μισ Αθήνα 2004 ζητά 800.000 ευρώ από το περιοδικό που αποκάλυψε επιχειρηματικές και πολιτικές επιδιώξεις

Κάποιοι έχουν συνηθίσει με την ισχύ του χρήματος να καταφέρνουν τα πάντα. Κι αν βρεθεί στο δρόμο τους ένας να υψώσει ένα φίλτρο αλήθειας γύρω από την παρουσία τους, την ισχύ του χρήματος πάλι χρησιμοποιούν για να τον προσπεράσουν.

Ποσό 800.000 ευρώ ζήτησε η Γιάννα Αγγελοπούλου Δασκαλάκη από το περιοδικό Unfollow, τον εκδότη του Λευτέρη Χαραλαμπόπουλο και τους δημοσιογράφους Αυγουστίνο Ζενάκο και Μαρινίκη Αλεβιζοπούλου. Αιτία, όπως αναφέρει στην πολυσέλιδη αγωγή της, το ρεπορτάζ του Λευτέρη Χαραλαμπόπουλου με τίτλο “Γιάννα Αγγελοπούλου oil”, που συμπεριλαμβάνεται στο τεύχος 37 (Ιανουαρίου) του Unfollow.

Τι μπορεί να ενόχλησε τόσο τη σιδηρά κυρία του Αθήνα 2004, που ποτέ δεν έκανε προσπάθεια να κρύψει τις φιλοδοξίες της; Σύμφωνα με το κείμενο της αγωγής, το δημοσίευμα του περιοδικού, της προκάλεσε “ψυχικό πόνο και στεναχώρια”, την “δυσφήμιση βάνουσα σε δεκάδες χιλιάδες πρόσωπα στην Ελλάδα και το εξωτερικό”, αλλά και διατάραξε την “κοινωνική και ηθική” της ισορροπία.

Το Unfollow φυσικά ουδόλως ασχολήθηκε με τον προσωπικό κόσμο της Γιάννας Αγγελοπούλου, παρά μόνο με τη δημόσια παρουσία της ίδιας, σε σχέση πάντα με την επιχειρηματική δραστηριότητα που αναπτύσσει η οικογένειά της και σε συνάρτηση με την πολιτική επικαιρότητα στη χώρα μας. Συγκεκριμένα, το ρεπορτάζ ανίχνευσε τις επιχειρηματικές επιδιώξεις της οικογένειας Αγγελοπούλου, τη συσχέτιση των κοιτασμάτων πετρελαίου στο Αιγαίο και τον διαγωνισμό για την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων της χώρας αλλά και την επίθεση φιλίας στον ΣΥΡΙΖΑ και τον Αλέξη Τσίπρα από μεριάς Γιάννας Αγγελοπούλου.

Καθαρή αποκαλυπτική δημοσιογραφία. Το αντίθετο από τις δημόσιες σχέσεις με την πολιτική και επιχειρηματική αφρόκρεμα που συνήθως προβάλλεται στα πρωτοσέλιδα. Και είναι μια

επιλογή που όπως αποδεικνύεται, κοστίζει.

Είθισται να λέμε ότι αγωγές τέτοιου είδους για ρεπορτάζ συνιστούν τίτλους τιμής για τους δημοσιογράφους. Στην πραγματικότητα, οι αγωγές αυτές αξιώνουν την οριστική φίμωση των μέσων ενημέρωσης, την οικονομική και επαγγελματική εξόντωση των δημοσιογράφων ενώ στέλνουν μήνυμα “μην τα βάζετε μαζί μου” σε όλα τα μέσα ενημέρωσης. Η προοπτική ενός δικαστηρίου που θα αποφασίσει για κάτι τόσο σημαντικό έχει σκοπό να “βαρύνει” την πένα, να την λυγίσει. Για το λόγο αυτό άλλωστε ψηφίστηκε και υιοθετήθηκε ο συγκεκριμένος νόμος 1178/81 που χαρακτηρίστηκε “τυποκτόνος”. Για να υπάρχουν λαβές οικονομικού εκβιασμού των δημοσιογράφων, για να τεθούν όρια στη δημοσιογραφική έρευνα και για να προστατευθούν έτσι συμφέροντα και πρόσωπα που έχουν να χάσουν από τη διαφάνεια, την αλήθεια και την ενημέρωση του κοινού.

Για τους λόγους αυτούς η συμπαράσταση και έμπρακτη αλληλεγγύη στο περιοδικό Unfollow και προσωπικά στους διωκόμενους συντάκτες τους είναι επιλογή που απαντά στα διλήμματα “διαπλοκή ή διαφάνεια”, “κουκούλωμα ή ενημέρωση” και εν τέλει, “σκοταδισμός ή διαφωτισμός”.

Πηγή: [PRIN](#)